

[Poulsgaard]

Man kunne lade økonomien være bestemmende for udviklingstakten. Man behøver jo ikke at slå større brød op, end man kan bage.

Det er fagfolk, vi har med at gøre, når vi snakker om pressen. De har de bedste forudsætninger for at lave et professionelt og alsidigt TV. Pressen har vist, at det redaktionelle stof er totalt uafhængigt af annoncørerne. Hvorfor skulle der ikke være nøjagtig den samme uafhængighed til stede ved et reklamefinansieret TV? Det fatter vi simpelt hen ikke.

Så vi er ikke bange for at give pressen total frie hænder i forhold til programudvalg o.lign. Redaktørerne er jo ansvarlige over for presseloven. Pressenævn osv. kan træde i funktion, hvis det bliver nødvendigt.

Selvfølgelig må der ikke indgå statslige eller kommunale skatteydermidler i opbygningen af et alternativt TV, da dette indebærer begrænsninger og restriktioner. Fremskridtspartiet ønsker ligestilling mellem de trykte medier og de elektroniske, radio og TV, med alt, hvad dette indebærer af frihed med hensyn til reklamer. Politikerne skal kun garantere, at ytringsfriheden opretholdes.

Det var det positive. Så har jeg lidt negativt.

Vi kunne godt tænke os at få at vide, hvorfor fællesantenneanlæg, som indeholder mere end ti kanaler, skal tvinges til at stille en kanal til rådighed for lokal-TV. Fremskridtspartiet må kræve, at fællesantenneforeningsmedlemmer stadig skal kunne bestemme, nøjagtig hvilke programmer de ønsker at modtage. Det er slemt nok, at man ikke må bortvælge dansk TV 1 og spare licensen, hvis man ønsker det. Fremskridtspartiet ønsker ikke yderligere tvangskanaler.

Dette skal selvfølgelig også gælde ved hybridnettilslutning. Her lader det i øvrigt til, at ministeren gennem de såkaldte programpakker – det står i bemærkningerne – vil tvinge antenneforeninger til at aftage nabolandsprogrammer af hensyn til »programbalancen«, som det så smukt hedder. Dette betyder tvangslicenser, og det er en grov diskriminering af antenneforeningerne, da den øvrige danske befolkning, som ikke er tilsluttet et fællesantenneanlæg, ikke kan pålægges disse tvangskanaler eller licenser.

Så kommer vi til, at sendetiden ikke mod vederlag må stilles til rådighed for politiske

partier eller religiøse bevægelser. Hvorfor skal den politiske reklame dog bortcensureres? Vi har heller ikke lige mange penge til at føre valgkamp for eller give information, eller hvad man kan kalde det, i dagspressen. Store partier, der får tilskud både her og dér og andre steder, kan sætte nogle store annoncer i. Det kan vi andre, små partier ikke gøre. Der er ingen, der siger, at vi skal have millimeterretfærdighed. Lad det da være frit, om et parti har lyst til at reklamere. Jeg tror, at ingen vil sidde foran fjernsynet og se en dødkedelig valgudsendelse, hvis der er film på et af de andre programmer.

Ministerens forslag indeholder en ret til, at kommunale kanaler sender kommunale informationer. Tror ministeren virkelig, at valgflæsket kan holdes ude? Og her er det skatteyderne, der kommer til at betale for flæsket. Er det ikke mere ærligt at lade partier betale for valgkampreklamer gennem ret til at købe sig sendetid?

Endnu morsommere bliver det, når alle disse fine nævn og udvalg skal til at afgøre, hvad »religiøse bevægelser« er for noget, efter recepten »sammenslutninger eller forsamlinger, hvis primære formål er gudsdyrkelse efter en nærmere udformet lære og ritus«. Disse skal jo også censureres, så det kan i hvert fald give arbejde til skrivebordsfolkene.

Ministeren vil også fastsætte, hvordan reklamer skal indgå i programvirksomhed. Hvad rager det dog ministeren, om det er 10 pct. eller 100 pct. af den daglige sendetid, der er reklamer? Det skal annoncørerne nok selv finde ud af. Tror ministeren virkelig, at en erhvervsvirksomhed vil være glad for, at dens reklamer bryder ind i en spændende film? Så bliver seerne aldeles rasende på produktet i den anledning. Nej, udbuddet af TV-kanaler bliver efterhånden så stort, at seerne selvfølgelig ikke gider se de programmer, der ustandselig bliver afbrudt af reklamer, og på den måde er der ikke brug for politisk indblanding her. Det hele regulerer sig selv.

Jeg kan vist ikke nå mere i denne omgang, men vi får jo en anden omgang. Jeg har lidt mere, jeg har lyst til at sige. Jeg vil slutte med at sige her i første omgang, at vi er positivt indstillet over for, at vi nu får brudt Danmarks Radios monopol. Vi er glade ved, at socialdemokratiet er koblet fra forhandlin-